

OZNÁMENÍ SPOLEČNOSTI

*ohledně okamžiku přechodu vlastnického práva k akciím společnosti
na společnost PPF A4 B.V. jako hlavního akcionáře*

Představenstvo společnosti Česká telekomunikační infrastruktura a.s (dále jen „**Společnost**“) zaznamenalo určité pochybnosti ze strany některých bývalých akcionářů Společnosti či jejich právních zástupců ohledně okamžiku přechodu vlastnického práva, k němuž došlo na základě rozhodnutí valné hromady Společnosti z prosince minulého roku. Konkrétně se jedná o názor, že k přechodu vlastnického práva došlo nikoli uplynutím dne 11. 1. 2016, jak je přesvědčena Společnost, ale až 23. 1. 2016, tedy v závislosti na publikaci zápisu uvedeného rozhodnutí do obchodního rejstříku v Obchodním věstníku.

Ačkoli je situace dle názoru Společnosti právně jasná, rozhodlo se představenstvo Společnosti předejít jakýmkoli pochybnostem vysvětlit svůj právní názor v tomto prohlášení:

- (a) Představenstvo připomíná, že na valné hromadě konané dne 3. 12. 2015 bylo rozhodnuto o přechodu vlastnického práva ke všem akciím Společnosti na společnost PPF A4 B.V., jakožto hlavního akcionáře (uvedená společnost dále jen „**PPF A4**“; uvedené usnesení valné hromady dále jen „**Usnesení**“). Přijaté Usnesení bylo následně zapsáno do obchodního rejstříku dne 10. 12. 2015, přičemž tento zápis byl uveřejněn na internetových stránkách www.justice.cz provozovaných Ministerstvem spravedlnosti České republiky (dále jen „**Internetové stránky obchodního rejstříku**“) dne 11. 12. 2015.
- (b) K přechodu vlastnického práva ke všem akciím Společnosti na PPF A4 jako hlavního akcionáře došlo uplynutím 11. 1. 2016 (tj. o půlnoci z 11. 1. 2016 na 12. 1. 2016), tedy uplynutím 1 měsíce od uveřejnění informace o zápisu Usnesení do obchodního rejstříku na Internetových stránkách obchodního rejstříku. Společnost ani její právní poradci tedy nesdílí názor, podle kterého by z hlediska určení okamžiku přechodu vlastnictví mohlo být jakkoliv relevantní, kdy došlo k následnému zveřejnění zápisu Usnesení do obchodního rejstříku ještě v Obchodním věstníku.
- (c) Uvedený právní závěr vychází z těchto skutečností:
 - (i) Podle § 385 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) (dále jen „**zákon o obchodních korporacích**“), dochází k přechodu vlastnického práva k akciím na hlavního akcionáře uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění zápisu Usnesení do obchodního rejstříku podle § 384 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, tedy uplynutím dne v následujícím měsíci, který se číslem shoduje se dnem, kdy došlo k tomuto zveřejnění.
 - (ii) Vzhledem k tomu, že § 384 odst. 1 zákona o obchodních korporacích neupravuje, jakým způsobem má být zveřejněn zápis Usnesení do obchodního rejstříku, uplatní se obecná úprava zveřejňování zápisů do obchodního rejstříku. Ta je obsažena v zákoně č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o veřejných rejstřících**“). Podle § 2 odst. 2 zákona o veřejných rejstřících přitom platí, že „[r]ejstříkový soud zveřejní zápis do veřejného rejstříku, jeho změnu nebo výmaz (dále jen „zápis“).... bez zbytečného odkladu po zápisu.“. Zveřejnění zápisu do veřejného rejstříku (a tudíž i zápisu do obchodního rejstříku podle § 384 odst. 1 zákona o obchodních korporacích) tedy podle obecné úpravy provádí rejstříkový soud (tj. nikoliv osoba, které se daný zápis týká, případně jiní účastníci rejstříkového řízení).
 - (iii) Ustanovení § 2 odst. 4 zákona o veřejných rejstřících dále stanoví, že „[r]ozsah a způsob zveřejnění zápisu upraví vláda nařízením.“. Tímto prováděcím právním předpisem je nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstřících právnických a fyzických osob (dále jen „**Nařízení**“). Z hlediska určení

okamžiku, kterým dochází ke zveřejnění zápisu podle § 2 odst. 2 zákona o veřejných rejstřících, je přitom klíčovým § 16 odst. 1 Nařízení, podle kterého platí, že „[ú]daje zapsané ve veřejném rejstříku a listiny uložené ve sbírce listin jsou zveřejněny jejich uveřejněním způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 3 zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.“ K uveřejňování údajů o zapsaných osobách ve veřejném rejstříku a listin uložených ve sbírce listin ve smyslu § 3 zákona o veřejných rejstřících přitom dle platné právní úpravy dochází prostřednictvím Internetových stránek obchodního rejstříku. Platí tedy, že okamžik zveřejnění zápisu do veřejného (a tedy i obchodního) rejstříku ve smyslu § 2 odst. 2 zákona o veřejných rejstřících je totožný s okamžikem uveřejnění tohoto zápisu na Internetových stránkách obchodního rejstříku. Nutno dodat, že stejným způsobem vykládá tuto otázku i odborná literatura (vydaná po nabytí účinnosti zákona o veřejných rejstřících a Nařízení).

- (iv) Z výše uvedeného tak vyplývá, že publikace daného zápisu v Obchodním věstníku je irelevantní. To potvrzuje i znění § 776 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, podle kterého platí: „*Povinnost zveřejnění údajů a skutečností stanovená tímto zákonem je splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku. Pravidla pro vydávání a vedení Obchodního věstníku se řídí dosavadními právními předpisy.*“ Aplikace ustanovení § 776 odst. 1 zákona o obchodních korporacích je přitom podmíněna povinností zveřejnit určitý údaj nebo skutečnost stanovenou zákonem o obchodních korporacích. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 384 odst. 1 zákona o obchodních korporacích stanoví pouze **povinnost představenstva podat příslušný návrh na obchodní rejstřík a nikoliv povinnost tento zápis následně zveřejnit** (na rozdíl od výslovně stanovené povinnosti představenstva uveřejnit stanoveným způsobem samotné usnesení a závěry znaleckého posudku), není splněna samotná podmínka aplikace daného ustanovení. Navíc je nutné zohlednit praktickou nemožnost zajistit zveřejnění zápisu Usnesení do obchodního rejstříku v Obchodním věstníku ze strany Společnosti, neboť toto zveřejnění zajišťuje příslušný rejstříkový soud v souladu s citovanými právními předpisy. Z uvedeného také vyplývá, že § 16 Nařízení jako podzákonná norma není v žádném rozporu s § 776 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, neboť obě ustanovení se vztahují na zcela rozdílné situace.
- (v) Výše uvedené argumenty přitom reflektují i § 3018 občanského zákoníku, podle kterého platí, že „[p]ovinnost zveřejnit údaje je splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku, nestanoví-li jiný právní předpis jinak“. Věcně tedy citované ustanovení odpovídá § 776 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, přičemž navíc výslovně předvídá existenci speciální úpravy (třebaže zvláštní předpis má vždy přednost bez ohledu na to, zda to obecná úprava výslovně připouští či nikoliv), kterou je jak § 776 odst. 1 zákona o obchodních korporacích (ve vztahu k povinnostem zveřejnění údajů nebo skutečností stanoveným zákonem o obchodních korporacích), tak zákon o veřejných rejstřících spolu s Nařízením (ve vztahu k úpravě zveřejňování zápisů ve veřejném rejstříku).
- (d) Výše uvedený právní názor potvrdil i Nejvyšší soud. Ten ve svém stanovisku k některým otázkám spojeným se zápisem do obchodního rejstříku podle zákona o obchodních korporacích (sp. zn. Cpjn 204/2015) mj. uvádí, že změna společenské smlouvy podle § 777 odst. 5 zákona o obchodních korporacích (tzv. opt-in) je „účinná od zveřejnění zápisu o podřízení se do obchodního rejstříku (zápis má konstitutivní účinky), tj. ode dne, kdy je zápis této změny uveřejněn v obchodním rejstříku způsobem umožňujícím dálkový přístup podle zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob“. Vzhledem k tomu, že uvedené ustanovení zákona o obchodních korporacích stanoví, že změna společenské smlouvy nabývá v tomto případě účinnosti až „zveřejněním zápisu o podřízení se tomuto zákonu jako celku v obchodním rejstříku“, je nepochybné, že není důvod vykládat jakkoli odlišně předmětné ustanovení § 385 odst. 1 (ve spojení s § 384 odst. 1) zákona o obchodních korporacích, které používá obdobnou konstrukci. Jediný rozdíl v tomto případě spočívá v tom, že k právně významné skutečnosti dochází uplynutím jednoho měsíce od okamžiku zveřejnění zápisu do obchodního rejstříku, nikoliv již jeho samotným zveřejněním.